

Hist, hvor vejen slår en bugt

J.C.GEBAUER, 1808-84

Sats: Bent Mortensen / Tekst: H.C.Andersen

1. Hist, hvor vej-en slår en bugt, lig-ger der et hus så smukt,
 2. I den rø-de af-ten-sol sid-der mo-der i sin stol,
 3. Kat-ten står og krum-mer ryg, men for-styr-res af en myg,

5 hist, hvor vej-en slår en bugt, lig-ger der et hus så smukt. Væg-ge-ne lidt
 i den rø-de af-ten-sol sid-der mo-der i sin stol; kin-den lu-er
 kat-ten står og krummer ryg, men for-styr-res af en myg; barsk han den med

10 skæ-ve stå, ru-der-ne er gan-ske små, dø-ren syn-ker halvt i knæ, hunden gør, det
 dobbelt rød, barnet har hun på sit skød. Drengen er så frisk og sund, æb-le-kin-den
 po-ten slår og i-gen som hofmand står. Mo-der klapper barnets kind; se, hvor sødt det

16 lil-le kræ, un-der ta-get sva-ler kvid-re, so-len syn-ker- og så vid'-re.
 rød og rund! Se, hvor hun i spøg ham ban-ker på de sø-de pus-se-lan-ker.
 so-ver ind, drømmer om de eng-le smuk-ke i sin lil-le, pæ-ne vug-ge.